

trillingegraviditet – forsvares ud fra specifikke lægefaglige kriterier, som ikke generelt kan sættes i forhold til svangerskabsafbrydelse.

Adgangen til at foretage fosterreduktion bør tage udgangspunkt i, at der ved fosterreduktion ikke er tale om at afslutte et svangerskab, men at bevare et svangerskab og ud fra en lægefaglig vurdering at forhøje chancerne for, at svangerskabet gennemføres så sikkert som muligt for moderen og for så mange af fostrene som muligt i den givne situation.»

Regeringen er enig i, at den afbrydelse af liv, der ligger i henholdsvis en svangerskabsafbrydelse og en fosterreduktion, må vurderes etisk forskelligt, og at der på baggrund af denne vurdering ikke bør indføres en fri adgang til at få foretaget fosterreduktion inden udløbet af 12. svangerskabsuge svarende til reglerne om fri abort.

Lovforslaget bygger således på den grundlæggende opfattelse, som flertallet i Det Etske Råd har givet udtryk for, at fosterreduktioner kun bør kunne foretages, hvor der er en medicinsk begrundelse for det. Dette svarer til de retningslinjer fra Sundhedsstyrelsen, som hidtil har reguleret fosterreduktioner.

Det Etske Råd har med henvisning til den principielle etiske forskel på fosterreduktion og svangerskabsafbrydelse anført, at reguleringen af fosterreduktioner efter Rådets opfattelse ikke bør ske ved en ændring af loven om svangerskabsafbrydelse, men ved en særlig lov om fosterreduktioner.

Justitsministeriet har imidlertid ved udformningen af lovforslaget lagt vægt på, at reglerne om fosterreduktion og reglerne om svangerskabsafbrydelse har den samme »målgruppe« (læger, abortsamråd og Abortankenævn), og at en række af de administrative bestemmelser i loven om svangerskabsafbrydelse – herunder reglerne om forældresamtykke, vejledning og støttesamtaler – efter forslaget også skal finde anvendelse ved fosterreduktion. Endvidere er de foreslåede betingelser for fosterreduktion i flere situationer de samme som ved svangerskabsafbrydelse efter 12. svangerskabsuge, og samrådene og ankenævnet vil skulle følge den praksis, som har udviklet sig på grundlag af de gældende regler i lov om svangerskabsafbrydelse. Der er således en række lovtekniske hensyn, der stærkt taler for at indføje reglerne om fosterreduktion i loven om svangerskabsafbrydelse – som et nyt kapitel – og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Som anført ovenfor under pkt. 2.3., indebærer et flerfoldssvangerskab en væsentlig øget risiko enten for spontan abort af alle fostre eller for, at fødslen finder sted så meget for tidligt, at fostrene enten ikke er

levedygtige, eller at de får meget alvorlige handicaps. Et flerfoldssvangerskab indebærer endvidere en øget belastning af kvinden, som i nogle tilfælde kan medføre fare for hendes liv eller alvorlig forringelse af hendes helbred. Efter Justitsministeriets opfattelse bør fosterreduktion kunne finde sted, hvor det vil medføre en væsentlig formindskelse af disse risici.

Det foreslås derfor i § 3 a, stk. 1, at en kvinde uden tilladelse skal kunne få antallet af fostre reduceret, hvis indgrebet væsentligt formindsker en risiko for spontan abort af alle kvindens fostre, at et eller flere fostre som følge af for tidlig fødsel vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse eller ikke vil være levedygtige eller for alvorlig forringelse af kvindens helbred eller fare for hendes liv.

På baggrund af oplysningerne, som er beskrevet under pkt. 2.3., om de risici, der er forbundet med trillingsvangerskaber, må det antages, at disse betingelser i dag vil være opfyldt i alle tilfælde, hvor kvinden er gravid med tre eller flere fostre. Som anført ovenfor under pkt. 2.4. vil formindskelse af disse risici som udgangspunkt kun tilsige, at der sker reduktion til to fostre. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, vil der således ikke kunne ske reduktion til ét foster.

Det er en forudsætning for, at fosterreduktion kan foretages, at det medfører en væsentlig formindskelse af de nævnte risici. Hvis fremskridt inden for lægevidenskaben i fremtiden fører til, at der ikke længere vil være sådanne væsentligt forøgede risici forbundet med svangerskaber med tre eller flere fostre, vil betingelserne for fosterreduktion i disse tilfælde således ikke længere være opfyldt.

I modsætning til trillingsvangerskaber vil et tvillingesvangerskab normalt ikke indebære sådanne risici, at betingelserne for fosterreduktion er opfyldt, medmindre der foreligger særlige forhold i det konkrete tilfælde, der indebærer en øget risiko.

Efter forslaget kan fosterreduktion kun udføres af medicinske grunde. Der vil således ikke kunne ske fosterreduktion med den begrundelse, at kvinden kun ønsker at føde ét barn, eller på grund af kvindens sociale forhold.

Sammenfattende kan det siges, at retstilstanden efter forslaget vil være, at en kvinde, der er gravid med tre eller flere fostre, inden udgangen af 12. svangerskabsuge vil have adgang til at få antallet af fostre reduceret til to, mens en kvinde, der er gravid med tvillinger, ikke vil have adgang til fosterreduktion, medmindre der foreligger særlige lægelige omstændigheder, der begrundes en reduktion.